

[**Helge Larsen.**]

af denne størrelse, skal man være lidt forsigtig med at udtale sig, som det ærede medlem hr. Foged gjorde.

Det ærede medlem hr. Poul Møller var utilfreds med, at jeg havde talt om, at han var optimistisk med hensyn til udviklingen i retning af en valutastabilisering. Jeg synes faktisk, der lød en optimistisk tone i det ærede medlems udtalelser, men lad det ligge; det kan godt være, at det ærede medlem ikke ser så optimistisk på det, som jeg troede. Så forstår jeg bare ikke helt den stilling, det ærede medlem tager til den lovgivning, vi har til behandling her. For hvis det nu skulle være rigtigt — hvad det ærede medlem altså dog har en formodning om — at der er ved at ske en vis stabilisering i vor valutabeholdning, ja, så må situationen da netop opfordre os til at være uhyre varsomme med ikke at gennemføre en lovgivning, der kan svække en sådan udvikling, som måtte være i gang. Netop derfor må det være rigtigt, at vi i udskrivningslov og finanslov sørger for, at der ikke bare er balance, men også kasseoverskud.

Aksel Larsen: Jeg ville ikke have taget ordet i denne omgang, men blev alligevel nødt til det, da jeg faktisk blev overbevist af den gribende, lange tale, det ærede medlem hr. Poul Møller holdt. Det ærede medlem hr. Poul Møller har overbevist mig om, at hvis staten som følge af forskellige anlægsarbejder og andet skulle få brug for 15.000 arbejdere mere i det kommende år, end den har brugt hidtil, kan det blive meget alvorligt at fremskaffe denne arbejdskraft, og det kan gå ud over det, man kalder det produktive arbejde i de private erhverv. Det kan vi naturligvis ikke have.

Jeg synes derfor, at det ærede medlem hr. Poul Møller, der har denne opfattelse af en sig nærmende katastrofe, burde være til at tale med, når jeg nu siger til ham: skal vi så ikke tage og hente arbejdskraften, hvor den faktisk findes, og hvor den ikke laver noget som helst produktivt arbejde, hverken i et privat erhverv eller i statens tjeneste? Der er, så vidt jeg ved, 40.000 mand beskæftiget ved militæret. Jeg vil ikke forlange, at det ærede medlem hr. Poul Møller skal gå ind for, at vi satte

dem alle sammen til civilt arbejde, men hvis vi nu tog 15.000 og førte dem over til civilt arbejde, havde vi klaret det problem, som er det ærede medlem hr. Poul Møllers største her i dag, og så havde vi muligvis også sparet en hel del penge og altså imødekommet det ærede medlems energiske krav om besparelser på statsbudgettet.

Jeg vil samtidig sige til den højtærede finansminister, at han misforstod mig. Jeg har ikke sagt, at hele den bundne opsparingsprovenu skulle gå til statens driftsudgifter. Jeg har talt om, at det både skulle bruges til drifts- og kapitaludgifter, og det vil den højtærede minister kunne kontrollere ved at se efter i Folketingstidende.

Og så igen en bemærkning til det ærede medlem hr. Poul Møller. Jeg forstod på det ærede medlem, at da socialdemokratiet på sin kongres var gået ind for sambeskatningens ophævelse, havde det ærede medlem håbet, at der kunne være sket noget i den retning. Jeg synes ellers, at det, der er sket i det sidste par år skattemæssigt set, burde have belært det ærede medlem hr. Poul Møller om, at hvis der er noget socialdemokratiet i folketinget er bange for, er det at overholde sine egne kongresbeslutninger vedrørende skattevæsenet.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg må vist for at være på den sikre side komme med en enkelt bemærkning til den hjerteskerende formaningsstale, det ærede medlem hr. Poul Møller holdt til mig om, at også oppositionens medlemmer måtte have adgang til at henvende sig til finansministeren og andre ministre. Ja, det er klart, det er en ren selvfølge. Men jeg beder det ærede medlem forstå, at når man gang på gang får revet i næsen, at man ikke er tilstrækkelig tilbageholdende med hensyn til udgifter o. s. v., må man have lov til at pege på henvendelser om øgede udgifter, som rent faktisk er kommet.

Må jeg i denne forbindelse sige til det ærede medlem hr. Foged, at jeg skulle ikke have gjort yderligere bemærkninger til ham, hvis ikke han netop havde nævnt Grønland. Jeg synes, at Grønlands forhold er en af de opgaver, som vi må tage os af; men selvfølgelig skal vi også på dette felt som på andre se på, hvad der er nødvendigt, og hvad der kan spares.